

Додаток
до наказу Міністерства економічного
розвитку і торгівлі України
30.10.2018 № 1569

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку)

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

28 вересня 2018 року

Колегія Апеляційної палати Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Перевезенцева О.Ю. від 17.04.2018 № Р/38-18 у складі головуючого Потоцького М.Ю. та членів колегії Терехової Т.В., Саламова О.В., розглянула заперечення Товариства з додатковою відповідальністю “Страхова компанія “СПЕЙР” проти рішення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг “Правове страхування” за заявкою № т 2016 15598.

Представник апелянта – Луценко Д.С.

Представник Державного підприємства “Український інститут інтелектуальної власності” (далі - заклад експертизи) – відсутній, надані письмові пояснення.

При розгляді заперечення до уваги були взяті такі документи:

- заперечення вх. № ВКО/143-18 від 11.04.2018;
- копії матеріалів заявки № т 2016 15598;
- додаткові матеріали до заперечення вх. № ВКО/264-18, вх. № ВКО/265-18 від 03.07.2018.

Аргументація сторін

На підставі висновку закладу експертизи 09.02.2018 Мінекономрозвитку прийнято рішення про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг “Правове страхування” за заявкою № т 2016 15598 оскільки заявлене словесне позначення:

1) для послуг 36 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (далі - МКТП), які входять до складу узагальнюючого поняття “страхування”:

- не має розрізняльної здатності;
- є загальнозживаним в сфері страхування, широко використовується при наданні вищезазначених послуг:

“Правове страхування” - послуги щодо правового регулювання страхування.

Під страховими правовідносинами розуміють урегульовані нормами права страхові відносини, що виникають, змінюються, діють і припиняються на підставі юридичних фактів, учасники яких мають суб’єктивні права та юридичні обов’язки.

Правове забезпечення страхування становлять ухвалюванні законодавчі та нормативні акти, що регулюють страхову діяльність як у цілому, так і за окремими її напрямками.

Оснoву правового регулювання страхових послуг в Україні становлять такі нормативно-правові акти: ГК України, ЦК України, закони України “Про страхування” від 07.03.1996 р. (у редакції Закону від 04.10.2001р.), “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” від 12.07.2001 р.

“Страхування — вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати громадянами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів.

Страхування як фінансово - правову категорію можна розглядати як сукупність фінансово-правових відносин з приводу формування, розподілу та використання спеціальних фондів коштів — страхових фондів, спрямованих на захист законних інтересів держави в цілому, місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб як суб’єктів фінансових правовідносин у випадку настання певних подій, в яких орган влади є обов’язковим учасником”.

Страхование является правоотношением. Правоотношение это может основываться на договоре (страховой договор) или на требованиях закона. Правовое страхование делится на виды - публично-правовое и частно-правовое страхование. От этого зависит решение вопроса, предметом какой отрасли права - публичного или частного - выступают страховые отношения и на каких основах должно быть организовано страховое дело: носить характер публичной или частнопредпринимательской деятельности. При заключении страхового договора существует возможность выбрать определенный перечень страховых услуг, связанных, например, с дорожно-транспортным движением или с земельной и жилищной собственностью и т.п.

Термін “правове страхування” широко використовується при наданні страхових послуг не тільки в Україні, а в таких державах як Німеччина, Австрія та інш.

2) є оманливим для частини послуг 36 класу, які не відповідають вищезазначеному визначенню.

Закон України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, розд. II, ст. 6, п. 2.

<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/85/96-%D0%B2%D1%80>

Explanatory (Uk-Uk) (к версії АБВУ Lingvo x3)

Большой толковый словарь современного украинского языка. © Издательство “Перун”, 2005. 250 тыс. слов и словосочетаний.

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Страховання>

http://pidruchniki.com/1120061148693/pravo/pravove_regulyuvannya_strahuvannya

<https://dic.academic.ru/dic.nsf/lower/18516>

http://pidruchniki.com/15410104/pravo/pravovi_osnovi_strahuvannya

http://focus-austria.ru/fyrmyi/strahovyie-uslugy-v-avstryi/strahovoj_konsultant-vavstryu.html

<https://ru.exrus.eu/Pravovoye-strakhovaniye-v-Germanii-id52bac20eae20156148dccd1d>.

Апелянт – Товариство з додатковою відповідальністю “Страхова компанія “СПЕЙР” заперечує проти рішення Мінекономрозвитку про відмову в реєстрації знака “Правове страхування” за заявкою № m 2016 15598.

Апелянт зазначає, що “Правове страхування” є страховим продуктом розробленим апелянтом у 2015 році. “Правове страхування” являє собою новий окремий вид страхування на ринку України і передбачає страхування фінансових ризиків застрахованої особи у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування, шляхом отримання відшкодування у вигляді юридичного супроводу.

На думку апелянта, поняття “Правове страхування” не є загальноживим у сфері страхування, оскільки не використовується під час надання страхових послуг іншими особами, відсутнє у нормативно-правових актах України та у законодавстві європейських держав.

Страхові послуги, для яких заявлене позначення використовується апелянтом, призначені для страхування фінансових ризиків як юридичних, так і фізичних осіб, а також інших суб’єктів господарювання.

Спосіб страхування “Правове страхування” запроваджений апелянтом на страховому ринку України у 2016 році, що підтверджується публікаціями в мережі Інтернет¹, відомостями з сайту апелянта², а також публікаціями працівників апелянта в соціальних мережах³ з активною популяризацією “Правового страхування”, що тотожне з поняттям “юридичне страхування”, саме як способу страхування при реалізації страхових продуктів апелянта.

На підтвердження вищезазначеного апелянт надав рекламні матеріали та договори страхування.

Ураховуючи наведене, апелянт просить відмінити рішення Мінекономрозвитку від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака за заявкою

¹ <https://ukranews.com/ua/news/438995-v-ukraini-zyavytsya-pravove-strakhuvannya>

² <http://spare.ua/insurance/#>

³ <https://www.facebook.com/spare.ua/>

№ т 2016 15598 та зареєструвати знак “Правове страхування” відносно всього переліку заявлених послуг.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи і яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні та встановила наступне.

Заявлене словесне позначення “Правове страхування” складається з двох словесних елементів – “Правове” та “страхування”, виконаних стандартним шрифтом кирилиці та розміщених у два рядки без зазначення кольору. Позначення подано на реєстрацію відносно послуг 36 класу МКТП.

Клопотанням від 03.07.2018 вх. № ВКО/264-18 апелянт заявив про скорочення переліку послуг та просив надати правову охорону позначенню за заявкою № т 2016 15598 для таких послуг 36 класу МКТП: страхування здоров'я; страхове інформування; консультування щодо страхування; морське страхування; страхування від нещасних випадків; страхування від пожеж; страхове посередництво; страхування; послуги фахівців із страхування.

Колегія Апеляційної палати здійснювала подальший розгляд заперечення з урахуванням скороченого переліку послуг.

Відповідно до пункту 2 статті 6 Закону України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг” (далі – Закон) не можуть одержати правову охорону позначення які, зокрема:

звичайно не мають розрізняльної здатності та не набули такої внаслідок їх використання;

складаються лише з позначень, що є загальноживаними як позначення товарів і послуг певного виду;

є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу.

Керуючись пунктом 17.3.13 Регламенту Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622 (далі – Регламент), з метою перевірки обґрунтованості прийнятого рішення колегією Апеляційної палати проведено дослідження заявленого позначення згідно з пунктами 4.3.1.4, 4.3.1.5, 4.3.1.9 Правил складання, подання та розгляду заявки на видачу свідоцтва України на знак для товарів і послуг у редакції, затвердженій наказом Державного патентного відомства України від 20 серпня 1997 року № 72, зі змінами (далі – Правила).

Згідно з пунктом 4.3.1.4 Правил до позначень, що не мають розрізняльної здатності, відносяться:

позначення, які складаються лише з однієї літери, цифри, лінії, простої геометричної фігури, що не мають характерного графічного виконання;

реалістичні зображення товарів, якщо вони заявляються на реєстрацію як знак для позначення цих товарів;

тривимірні об'єкти, форма яких обумовлена виключно функціональним призначенням, якщо такий об'єкт заявляється як знак;

загальноновживані скорочення;

позначення, які тривалий час використовувались в Україні кількома виробниками як знаки для товарів, що мають спільну якість або інші характеристики, і втратили розрізняльну здатність як індивідуальні знаки відносно таких товарів.

Колегія Апеляційної палати проаналізувала заявлене позначення і вважає, що воно не підпадає під перелік об'єктів, зазначених у пункті 4.3.1.4 Правил, як таких, що не мають розрізняльної здатності.

Аналізуючи заявлене позначення на предмет того, чи є воно загальноновживаним в сфері страхування, колегія Апеляційної палати виходить з наступного.

Пунктом 4.3.1.5 Правил встановлено, що до позначень, що є загальноновживаними для товарів певного виду, належать позначення, які використовуються для певних товарів і які, внаслідок їх тривалого використання для одного й того ж товару або товару такого ж виду різними виробниками, стали видовими або родовими поняттями.

Ознаками, які характеризують позначення як загальноновживане для послуг є: використання позначення як назви послуги не лише споживачами, а й фахівцями відповідних галузей; застосування позначення тривалий час як назви послуги одного виду незалежними одна від одної особами.

Загальноновживаними позначеннями як позначення товару (послуги) певного виду є номенклатурні (загальні, родові, видові) назви товарів або послуг, а також позначення, які стали загальноновживаними (звичними) в сучасній мові або у добросовісній та звичайній торговельній практиці.

У разі відсутності позначення як назви товару (послуги) в офіційних документах такими джерелами можуть бути енциклопедії, спеціальні довідники, тлумачні словники тощо. Допоміжними елементами інформаційної бази для встановлення факту належності заявленого позначення до загальноновживаного як позначення товару (послуги) певного виду є двомовні словники та відповідна довідкова література іноземною мовою.

Для встановлення семантичного значення заявленого позначення, колегія Апеляційної палати звернулася до інформаційно-довідкових джерел, відомостей, наявних у відкритому доступі, та встановила наступне.

Відповідно до статті 1 Закону України "Про страхування" страхування - це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними особами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів.

Право – 1. Законодавство; 2. Система встановлених або санкціонованих державою загальнообов'язкових правил (норм) поведінки.⁴

Правовий – правний, юридичний, законоправний, правничий.⁵

Правові послуги - це надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру; здійснення представництва інтересів особи в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; забезпечення захисту особи від обвинувачення; надання особі допомоги в забезпеченні доступу особи до вторинної правової допомоги та медіації.⁶

У науковій літературі та публікаціях в мережі Інтернет застосовуються поняття “юридичне та правове страхування”.

“Правове страхування широко використовується у світі з 1911 року та відоме під назвою “legal expences insurance”. Правове страхування охоплює покриття витрат на юридичні послуги при захисті прав страхувальників у разі виникнення у них додаткових витрат, пов'язаних з необхідністю поновлення своїх невизнаних та/або оспорених прав. Розглядаючи правове страхування як вид здійснення страхової діяльності в Україні, необхідно дослідити питання законодавчого регулювання порядку укладення такого роду договорів. З урахуванням положень ст. 4, 6 ЗУ “Про страхування”, предметом договору правового страхування є відшкодування вигодонабувачу фінансових втрат, у зв'язку з виникненням у нього необхідності залучення юридичної допомоги з метою захисту своїх прав (наприклад, врегулювання претензій контролюючих чи інших органів, у зв'язку з господарською діяльністю страхувальника; відновлення втраченого права власності на нерухоме майно, вчинене в наслідок неправомірних дій третіх осіб). При цьому непередбаченими фінансовими втратами (додатковими витратами) вважаються збитки, завдані у зв'язку з необхідністю поновлення порушених прав та/або витрати на юридичний сервіс із захисту та представництва інтересів страхувальника (застрахованих осіб) при вирішенні правових суперечок як на досудовій, так і на судовій стадіях”.⁷

“Юридичне страхування (legal insurance) являє собою договір, що укладається між страхувальником, який сплачує певну суму страхової премії, і страховиком, який бере на себе зобов'язання у передбачених полісом страхових випадках компенсувати понесені застрахованою особою витрати на юридичні послуги, пов'язані із захистом його інтересів і представництвом в суді. В іноземних країнах (наприклад, у Великобританії, Германії, США, Австрії) економічна можливість суб'єктів права своєчасно одержувати допомогу

⁴ Новий тлумачний словник української мови. В.В.Яременко, О.М.Сліпушко. – Київ, “Аконіт”, 1998

⁵ Практичний словник синонімів української мови. Київ. “Українська книга”, 2000

⁶ http://kodeksy.com.ua/dictionary/p/pravovi_poslugi.htm

⁷ Правове страхування: як це працює? Перспективи розвитку «Правового страхування» в незалежній Україні та адаптація страхового ринку до реалій ведення бізнесу. Юридична газета. 04.10.2016. <https://www.pressreader.com/ukraine/yurydychna-gazeta/20161004/281917362576825>.

компетентних спеціалістів з правових питань забезпечується такими засобами, як юридичне страхування”.⁸

“Юридичне і правове страхування як вид страхування передбачає безкоштовну допомогу юристів і відшкодування судових витрат. Як і медичне страхування, правове страхування користується значним попитом в Австрії. Практично у кожного виникають життєві ситуації, в яких не обійтися без практичної допомоги і консультації адвоката або нотаріуса. Уникнути значних витрат на юридичні послуги ви можете завдяки правовому страхуванню”.⁹

“Правове страхування – це страхування з метою надання правового захисту. Страховик, як правило, бере на себе не тільки судові витрати, але і встановлені законом виплати адвокату, гонорари експертів. Крім того, правова страховка несе витрати протилежної сторони, якщо їх повинна відшкодувати застрахована особа”.¹⁰

“Сьогодні найбільш поширеними є такі варіанти найменування послуги, як “страхування витрат на юридичний захист” (“Rechtsschutzversicherung” німецькою мовою, “L’assurance de protection juridique” французькою мовою, “legal protection insurance” англійською мовою), “страхування витрат на юридичну допомогу” (“legal expences insurance” англійською мовою) та “юридичне страхування” (“legal insurance” англійською мовою)”.¹¹

legal - *общ.* юридический; правовой; судебный; законный; легальный; узаконенный. legal insurance – *юр.* юридичне страхування (страхування витрат на юридичну допомогу).¹²

“Страхування витрат на юридичний захист, також відоме як страхування юридичних витрат або просто юридичне страхування, є особливим класом страхування, яке забезпечує юридичне консультування та покриває витрати на юридичну допомогу. Страхування витрат на юридичний захист має 100-річну історію”.¹³

За результатами аналізу наявних у вільному доступі інформаційно-довідкових джерел колегія Апеляційної палати констатує, що поняття “правове страхування” і “юридичне страхування” є синонімічними і мають однакове семантичне значення. Обидва поняття є перекладом українською мовою “legal insurance”, яке відоме в світі і використовується для позначення виду страхування фінансових ризиків, пов’язаних із непередбачуваними витратами особи на отримання правових послуг.

У якості додаткового інформаційного джерела про понятійний апарат, що застосовується у сфері страхування, колегія Апеляційної палати вважає за

⁸ Юридическое страхование, финансирование судебных расходов и “гонорар успеха” как инструменты повышения доступности юридической помощи в зарубежных странах. www.eurasiainance.ru

⁹ Правовое страхование в Австрии <http://focus-austria.ru/fyrmyi/strahovyie-uslugy-v-avstryi/strahovoj-konsultant-v-avstryi.html>

¹⁰ Правовое страхование в Германии <https://ru.exrus.eu/Pravovoye-strakhovaniye-v-Germanii-id52bac20eae20156148dced1d>

¹¹ Страхование расходов на юридическую помощь. Сравнительно-правовое исследование. А.Е.Михалева, В.Ю.Панченко, И.В.Пикулева. “Перспект”. 2015.

¹² Электронный словарь <https://www.multitran.ru>

¹³ https://en.wikipedia.org/wiki/Legal_expenses_insurance

можливе врахувати Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, яка вчинена 21.03.2014 та 27.06.2014 в Брюсселі та ратифікована Законом України № 1678-VII від 16.09.2014 (далі – Угода про асоціацію). Угода про асоціацію набула чинності у повному обсязі 01.09.2017.

Відповідно до статті 133 підрозділу 6 “Фінансові послуги” Угоди про асоціацію Україна зобов’язана забезпечити поступове приведення у відповідність своїх чинних законів та майбутнього законодавства до *acquis* ЄС. Таке наближення розпочинається з дати підписання цієї Угоди та поступово поширюватиметься на всі елементи *acquis* ЄС, зазначені у Додатку XVII до цієї Угоди.

Директива 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25.11.2009 “Про початок і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховання” міститься у переліку актів Європейського Союзу, що підлягають імплементації до українського законодавства, наведеному у частині В Доповнення XVII-2 Додатку XVII до Угоди про асоціацію. Положення цієї директиви повинні бути впроваджені протягом 4 років з дати набрання чинності цією Угодою.

У статті 198 Директиви 2009/138/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25.11.2009 “Про початок і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховання” (далі - Директива 2009/138/ЄС) вказується такий вид страхування, як “*legal expenses insurance*” (страхування юридичних витрат). Цей вид страхування спрощено називають “*legal insurance*” (юридичне страхування або правове страхування).

Відповідно до пункту 1 статті 198 Директиви 2009/138/ЄС під страхуванням юридичних витрат розуміється, що страхова організація обіцяє за виплату премії здійснювати покриття витрат на судове провадження та надання інших послуг, безпосередньо пов’язаних із страховим покриттям, з метою:

а) забезпечення компенсації втрат, збитків, що понесені застрахованою особою, шляхом врегулювання в позасудовому порядку або в порядку цивільного чи кримінального провадження;

б) захисту чи представництва застрахованої особи у цивільному, кримінальному, адміністративному чи іншому провадженні чи стосовно будь-яких вимог до неї.

Крім того, за результатами аналізу інформаційно-довідкових джерел колегією Апеляційної палати виявлено низку суб’єктів підприємницької діяльності, якими застосовуються поняття “юридичне страхування” та “правове страхування” в Україні та за кордоном.

“Концепція юридичного страхування. Юридичне страхування — ексклюзивна послуга, яка полягає в наданні компанією юридичного захисту клієнтові у випадку пред’явлення позову проти нього або виникнення необхідності відновлення порушених прав клієнта в суді”¹⁴;

¹⁴ <http://www.law-prime.com.ua/ukr/jirust-strahovanie>

“Суть юридичного страхування полягає в тому, що юридична особа або фізична особа-підприємець можуть в будь-який момент отримати юридичну допомогу при настанні страхового випадку (виникнення правого питання, пов'язаного з діяльністю підприємства, організації, приватного підприємця)”¹⁵;

“Страхование правовой защиты (Rechtsschutzversicherung) Rechtsschutzversicherung не обязателен в Германии, но может быть весьма полезен, если Вы прибегнете к услугам адвоката. Rechtsschutzversicherung имеет много разновидностей, которые применяются в различных случаях: этот вид страхования обеспечит Вам бесплатную защиту адвоката в случае дорожно-транспортного происшествия; имея подобную страховку Вы имеете право обратиться к адвокату по жилищным проблемам и Ваша страховая компания оплатит все его услуги”.¹⁶

Зважаючи на виявлену інформацію про використання поняття “правове страхування” у сфері страхування, колегія Апеляційної палати вважає, що для частини послуг скороченого переліку 36 класу МКТП заявлене позначення “Правове страхування” є загальнозживаним як позначення послуг певного виду (стало загальнозживаним в сучасній мові та у добросовісній та звичайній торговельній практиці). Отже, на заявлене позначення поширюються підстави для відмови у наданні правової охорони, передбачені пунктом 2 статті 6 Закону та пунктом 4.3.1.5 Правил.

Згідно з пунктом 4.3.1.9 Правил до позначень, що є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу, відносяться позначення, які породжують у свідомості споживача асоціації, пов'язані з певною якістю, географічним походженням товарів або послуг або з певним виробником, які насправді не відповідають дійсності.

Позначення може бути визнане оманливим або таким, що здатне ввести в оману, коли є очевидним, що воно в процесі використання як знака не виключає небезпеку введення в оману споживача.

Колегія Апеляційної палати встановила, що заявлене позначення “Правове страхування” є загальнозживаним як позначення послуг певного виду, а саме використовується для позначення страхування фінансових ризиків, пов'язаних із непередбачуваними витратами особи на отримання правової допомоги.

Зважаючи на викладені вище відомості та фактичні обставини, колегія Апеляційної палати вважає, що для частини заявлених послуг, які стосуються або належать до інших видів страхування ніж ті, які відповідають змісту цього позначення (страхування здоров'я; морське страхування; страхування від пожеж), заявлене позначення є оманливим.

¹⁵ <http://legal-shield.od.ua/yuridicheskoe-strahovanie.html>

¹⁶ <https://www.ruspravo.de/versicherung.html#id8>

Щодо доказів, наданих Апелянтом на користь реєстрації заявленого позначення, колегія Апеляційної палати зазначає наступне.

Апелянт надав копії полісів добровільного страхування фінансових ризиків “Юридичний поліс” та “Правовий поліс”. Апелянт також зазначає, що послуга під назвою “Правове страхування” реалізується ним на страховому ринку України з 2016 року, що підтверджується відомостями з сайту апелянта (www.spare.ua), а також публікаціями працівників апелянта в мережі Інтернет та у засобах масової інформації. З метою реалізації страхових продуктів апелянт укладає агентські договори. Копії публікацій та агентських договорів надані апелянтом на користь реєстрації заявленого позначення.

Розглядом зазначених документів колегією Апеляційної палати встановлено.

У текстах агентських договорів позначення “Правове страхування” використовується у супроводі назви конкретного страхового продукту - полісу добровільного страхування фінансового ризику для фізичних осіб “Особистий адвокат”. У текстах страхових полісів заявлене позначення відсутнє. Страховий поліс “Правовий” є страховим продуктом послуги юридичного страхування, що пропонується апелянтом. Суть продукту полягає у страхуванні витрат на правові послуги при виникненні претензій з боку органів державного контролю та оплаті послуг провідних юридичних компаній та адвокатів.

На власному Інтернет сайті апелянта позначення “Правове страхування” використовується як вказівка на вид страхової послуги поряд із іншими, такими як туристичне страхування, страхування вантажів, страхування наземного транспорту, тощо.

У публікаціях апелянта в засобах масової інформації “Юридичне страхування” та “Правове страхування” використовуються як синоніми для позначення нового сегменту на ринку страхових послуг. Зокрема, у публікації “С.Левчук: Український бізнес отримав нові інструменти правового вирішення проблем у стосунках з державою” від 15.07.2016 директор ТДВ “Страхова компанія “СПЕЙР” Сергій Левчук зазначив: “Ми перетворили СК SPARE на нішеву компанію в сфері правового страхування”.¹⁷

Отже, на думку колегії Апеляційної палати надані апелянтом документи не можуть бути враховані на користь реєстрації заявленого позначення.

Дослідивши матеріали апеляційної справи в межах мотивів заперечення, колегія Апеляційної палати вирішила, що заявлене позначення “Правове страхування” не відповідає умовам надання правової охорони у зв’язку з наявністю підстав для відмови, встановлених пунктом 2 статті 6 Закону.

¹⁷ <http://hubs.ua/business/s-levchuk-ukrayins-kij-biznes-otrimav-novi-instrumenti-pravovogo-virishennya-problem-u-stosunkah-z-derzhavoyu-80240.html>

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Товариству з додатковою відповідальністю “Страхова компанія “СПЕЙР” у задоволенні заперечення.

2. Змінити рішення Мінекономрозвитку від 09.02.2018 про відмову в реєстрації знака “Правове страхування” за заявкою № т 2016 15598 в частині підстав для відмови в наданні правової охорони та встановити такі підстави:

заявлене позначення:

для послуг 36 класу МКТП, пов’язаних із правовим страхуванням, є загальноновживаним позначенням як позначення послуг певного виду;

для інших послуг 36 класу МКТП, не пов’язаних із правовим страхуванням, є оманливим.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України.

Головуючий колегії

М. Ю. Потоцький

Члени колегії

Т. В. Терехова

О. В. Саламов